

bevare den i og omkring Stagen værende store Fiskerbefolkning.

Mod Foretagendet har man indvendt, at det maa berygtes, at Driften ikke skal kunne bære sig. I Bilag II. indeholdes en Del Beregninger, som gaa ud paa at godtgjøre, at en saadan Frygt er ubegrundet. Udvælget mangler nu vel de fornødne Forudsætninger for tilfulde at kunne bedømme Beregningernes Værdi. Men ligesom Flertallet i det Hele har faaet Indtrykket af, at de ere gjorte paa en ædrnelig Maade, saaledes synes de at have vundet Tiltro hos de forskjellige Autoriteter og Private, der have haft med Sagen at gjøre. Der kan ogsaa anføres forskjellige Synspunkter, som gjør det mere sandsynligt, at Driften vil kunne svare Regning, end man ved den første Overveelse er tilbøielig til at antage. — Som Bilag I udviser, udgjorde Værdien af den Fisk, der i 1873 førtes landværts til Sylland og Lybskand, $\frac{1}{3}$, medens Værdien af, hvad der udførtes søværts med svenske Optøjerfartøier og danske Kvafer, androg $\frac{2}{3}$ af al den Fisk, der solgtes fra Stagen. I 1888 var Værdien af den landværts bortførte Fisk steget til det Syddobbelte og udgjorde $\frac{2}{3}$ af Værdien af al den solgte Fisk. Men naar saaledes alt nu den overveieende Del af Fisken, uanset de ugunstige Transportforhold, føres til Lands, kan man sikkert antage, at den meste Fisk vil blive befordret med Jernbanen. — Som ovenfor bemærket, maa Slagbverne langt mere gennemgaaende end Andre hente deres Fornødenheder langveis fra, navnlig fra Frederikshavn og Omegn. Det kan derfor anses for temmelig givet, at Byens Forsyning i det Væsentlige vil ske ad Jernbanen, uden at det derfor vil være nødvendigt at anvende særdeles lave Fragttaxter. — Endelig vil der kunne forventes en ikke ringe aarlig Indtægt af Vjstreisende — Alle de nævnte Omstændigheder tale for, at Bruttoindtægten nogenlunde vil svare til de opstillede Beregninger. — Hvad paa den anden Side Driftsudgifterne angaar, viser Erfaringen fra andre Lande, at de paa saadanne Baner

kunne nedbringes betydelig. Dette vil saa meget mere gjælde om Stagenbanen, som den ikke vil behøve mange og hurtige Tog. — Der foreligger ogsaa Tilbud om Overtagelse af Jernbanens Drift af en saadan Bestaafenhed, at det maa antages, at den, fra hvem Tilbudet hidrører, ikke tvivler om Rigtigheden af sine Beregninger med Hensyn til Driften. Flertallet formener derfor, at der kan have gode Forventninger om Planens Gjennemførlighed, og at man kan se bort fra det Uregelmæssige i, at en Kommune overtager Garantien for Driften.

Forsaavidt man maatte hente Betæneligheder fra de Konsekventer, som Lovforslaget mulig kunde føre med sig med Hensyn til lignende Jernbaneanlæg paa andre Steder, da turde der være lidet Anledning dertil; Lovforslaget er ekstraordinært, motiveret ved de aldeles ekstraordinære Stagenforhold, til hvilke intet Sideslykke have betyde.

Hvad endelig angaar Lovforslagets Bestemelse om, at Statens Tilskud skal fastsættes til 100,000 Kr. pr. Mil, da er dette ikke blot i og for sig, men, da det udgjør $\frac{2}{3}$ af samtlige Anlægsomkostninger, tillige forholdsvis et saa stort Tilskud, at det har været Gjensstand for Overveelse, om det ikke lod sig nedbringe. Tanken har været ledet hen paa at forlange, at Amtskommunen skulde forhøje sit Tilskud af 120,000 Kr. Men efter at være blevet oplyst om, at den nævnte Kommune er temmelig bebyrdet, idet Hartkornshidraget til Amtskommunens Fornødenheder udgjør 17 Kr. pr. Td. Hartkorn, har man atter opgivet denne Tanke; en Medsættelse af Statens Tilskud turde, efter hvad der foreligger, let bringe hele Sagen til at strande. En Del af Udgiften for Staten vil ventelig ogsaa opveies derved, at der, naar Jernbanen er anlagt, vistnok kan paaregnes en ikke uvæsentlig Besparelse paa en af Statens aarlige Udgiftsposter. I den Calculé, som er opstillet over Indtægten af Jernbanen, er Postens Befordring anslaaet til 2,000 Kr. aarlig, medens Udgiften hertil, efter